

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 4. Potestas Diuorum in aquatilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

Hos? Iosephum Anchietam ab eadem Iouis armigera superuolitante, contra solis æstum, velut à clypeo teclum? Seuerus Abbas passerem habuit manibus eius intrepidè aduolantem, & porrectum capientem cibum. Quod minùs mirum est. Ad Maxentium Abbatem Pictauiensem, siluestres aues, relicto nemore, solebant ventitare, & absq; vlllo metu è manu eius tritici grana, & frustula panis, miculâsque surripere. Quid de illa auicula dicam, quæ raptum dulcedine cantus monachum, multis annis, sine cibo potuque, detinens, in silua, docuit, quanta esset voluptas cælestium gaudiorum? quorum imago fuit siluestris musica, ita aures suaviter permulcens, vt etiam ventrem satiaret.

§. IV.

Potestas Dinorum in aquatilia.

Aëris incolæ, imitatae sunt squamigeræ pecudes, incolæ aquarum, pisces, Diuis ad nutum obsecuti. Balæna Britannica insulæ instar extensa, & ad formam firmę terræ, vligine, immo gramine, secundùm dorsum eminentis marginem obsita, exscendente S. Maclouio, è nauis, & sacrificante, ad Numinis maiestatem cepit contremiscere, ac loco

Bed. in
vit. Cuth.
4. S. Hie

loco moueri. Qua re animaduersa, Maclo-
uius belluæ imperauit, vt staret, donec sa-
cra peragerentur, ac sicci vectores in na-
uim rediissent. Stetit, & iussa fecit, ad ve-
recundiam grandium dominorum, qui vel
in templis sæpe quieti stare nequeunt, do-
nec res diuina ad finem perducatur. De
canceris quoq; mira recensentur, inter quos

Matth. 7.
27.

tacuerunt. Ex Euangelio notum est, de
pisce staterem ore Petro ferente, deque
multitudine piscium, ad Christi volunta-

Io. 21. 6.
Tob. 6. 2.

tem, in retia intrante. *Tobias exiuit, vt lana-
ret pedes suos, & ecce piscis immanis exiuit ad
deuorandum eum. Quem expauescens Tobias
clamauit voce magna, dicens: Domine, inua-
dit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende bran-
chiam eius, & trahere eum ad te. Quod cum
fecisset, attraxit eum in siccum, & palpitare
cœpit ante pedes eius, qui eum venerat deuo-
raturus. Sed vtique id, ope Angeli, factum
est protegentis; quemadmodum, Prophe-
ticus*

ticus ille Arion, Ionas viuis, in ventre piscis, tribus diebus, & tribus noctibus sepultus, non modò è dentibus & faucibus, sed etiam è visceribus ceti euasit; quando dixit Dominus pisci, & euomuit Ionam in aridam. Nunquid hæc sunt manifesta diuinæ protectionis argumenta? Nunquid, etiam de homine, post Adami lapsum, ad Deum dici potest; *Omnia subiecisti sub pedibus eius, onēs, & boues vniuersas, insuper & pecora campi: Volucres cali, & pisces maris, qui perambulant semitas maris?* Sed vno opere, ac velut in compendio, luculentissimè demonstrauit DEVS, quantam, etiam qui in Adamo peccauerant, posterius eius, celo iubente, obtineant in omne genus animalium potestatem, quando *de animantibus mundis & immundis, & de volucris, & ex omni, quod mouetur super terram, duo & duo ingressa sunt ad Noë in arcam, masculus & femina, sicut praeceperat Dominus Noë.* Quis maiorem vnquam in brutis, tam multis, tam diuersis, tam immanibus & efferatis, vidit, legit, audiuit obedientiam? Quantæ molis est sæpe, vnum lupum compescere? quanti laboris vnum aprum coercere? Tum Noë, velut in vnum stabulum, apros, lupos, leones,

Ion. 2. 11.

Psal. 8. 8.

Gen. 7. 2.

nes, tigrides, vrsos & elephantos; & quidquid est, inter animalia, vel dente, vel vngue, vel cornu, vel vngula metuendum, nullo resistente, concludit.

§. V.

Homini alioquin inermis & nudi, in animalia, etiam naturalis potestas.

Sed hæc omnia peculiari Dei virtute, & prodigiosè contigerunt, supraque vim hominis naturalem. D. Iacobus plus affirmans

Iacob. 3. 7. ait: *Omnia natura bestiarum, volucrum, & serpentium, & ceterorum domantur, & domita sunt a natura humana. A natura humana, non diabolica, inquit. qua voce excipiet miracula; excludit incantationes magicas, quibus virulenti innoxie contrectantur serpentes; & quæ, sine graui crimine, non adhibentur, vt Scriptura indicat, & D. Augustinus, qui vim venefici incantantis, non serpentis intelligentiæ, sed malo dæmonii ascribit, cui diuino consilio permissum sit, vt, ad humanam vocem, moueat serpentes, cogatque è cauernis prorepere. Nam, quod vulgò putantur, ait: serpentes audire, & intelligere verba incantantium, vt, eis incantantibus, profiliant plerumq; de latebris, etiam illic diabolica vis operatur. Diuino autem consilio*

Deut. 18.

11.

S. Augustin. li. 11.

d. Genes.

ad lit. c.

27. & in

Psal. 57.

itemque

Delrio li.

2. disq.

9. 13.